

AFTALE

mellem Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om anvendelsen af visse bestemmelser i konventionen af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og 2001-protokollen hertil

DEN EUROPÆISKE UNION,

på den ene side, og

REPUBLIKKEN ISLAND

og

KONGERIGET NORGE

på den anden side,

i det følgende benævnt »de kontraherende parter«,

SOM ØNSKER at forbedre det strafferetlige samarbejde mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og Island og Norge uden dog derved at berøre reglerne om beskyttelse af den enkeltes frihed,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at de nuværende forbindelser mellem de kontraherende parter kræver et snævert samarbejde for så vidt angår bekæmpelse af kriminalitet,

SOM UNDERSTREGER, at det er i de kontraherende parters fælles interesse at sikre, at gensidig retshjælp mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og Island og Norge fungerer hurtigt og effektivt på en måde, der er forenelig med de grundlæggende retsprincipper i deres nationale ret, og som tilgodeser den enkeltes rettigheder og overholder principperne i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet den 4. november 1950 i Rom,

SOM GIVER UDTRYK FOR gensidig tillid til den måde, hvorpå deres retssystemer er opbygget og fungerer, og til alle de kontraherende parters evne til at sikre en retfærdig rettergang,

SOM ER BESLUTTET PÅ at supplere den europæiske konvention af 20. april 1959 om gensidig retshjælp i straffesager og andre konventioner, der er gældende på området, med en aftale mellem Den Europæiske Union, Island og Norge,

SOM ANERKENDER, at bestemmelserne i ovennævnte konventioner fortsat gælder i alle spørgsmål, der ikke er omfattet af nærværende aftale,

SOM UNDERSTREGER, at bestemmelserne i denne aftale og bilag I hertil om gensidig retshjælp i straffesager bygger på principperne i konventionen af 20. april 1959,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at artikel 2, stk. 1, i konventionen af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og artikel 15 i protokollen hertil af 16. oktober 2001 omhandler de bestemmelser, der udgør en udvikling af Schengen-reglerne, og som Island og Norge derfor har accepteret i medfør af deres forpligtelser i henhold til aftalen af 18. maj 1999 indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union, Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Island og Norge har udtrykt ønske om at indgå en aftale, der sætter dem i stand til også at anvende de øvrige bestemmelser i 2000-konventionen om gensidig retshjælp og 2001-protokollen i deres forbindelser med Den Europæiske Unions medlemsstater, og

SOM TAGER I BETRAGTNING, at også Den Europæiske Union finder det nødvendigt, at der indgås en sådan aftale,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

Artikel 1

1. Med forbehold af bestemmelserne i denne aftale finder indholdet af følgende bestemmelser i konventionen af 29. maj 2000, udarbejdet af Rådet for Den Europæiske Union i henhold til artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Union, om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, i det følgende benævnt »EU-konventionen om gensidig retshjælp«, anvendelse i forbindelserne mellem Republikken Island og Kongeriget Norge og i de indbyrdes forbindelser mellem hver af disse stater og Den Europæiske Unions medlemsstater:

Artikel 4, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 25 og 26 samt artikel 1 og artikel 24, i det omfang de to sidstnævnte artikler er relevante for nogle af de øvrige artikler.

2. Med forbehold af bestemmelserne i denne aftale finder indholdet af følgende bestemmelser i protokollen af 16. oktober 2001, udarbejdet af Rådet for Den Europæiske Union i henhold til artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Union, til konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, i det følgende benævnt »EU-protokollen om gensidig retshjælp«, anvendelse i forbindelserne mellem Republikken Island og Kongeriget Norge og i de indbyrdes forbindelser mellem hver af disse stater og Den Europæiske Unions medlemsstater:

Artikel 1, stk. 1-5, og artikel 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 11 og 12.

3. De erklæringer, som medlemsstaterne har afgivet i medfør af artikel 9, stk. 6, artikel 10, stk. 9, artikel 14, stk. 4, artikel 18, stk. 7, og artikel 20, stk. 7, i EU-konventionen om gensidig retshjælp og artikel 9, stk. 2, i EU-protokollen om gensidig retshjælp, finder også anvendelse i forbindelserne med Republikken Island og Kongeriget Norge.

Artikel 2

1. For at virkeliggøre målet om at nå frem til en anvendelse og fortolkning af de i artikel 1 nævnte bestemmelser, der er så ensartet som muligt, følger de kontraherende parter løbende udviklingen i den retspraksis, der fastlægges af De Europæiske Fællesskabers Domstol, samt udviklingen i retspraksis ved de kompetente domstole i Island og Norge vedrørende disse bestemmelser. Med henblik herpå oprettes der en ordning for at sikre regelmæssig, gensidig udveksling af oplysninger om denne retspraksis.

2. Island og Norge har adgang til at forelægge processkrifter eller skriftlige bemærkninger for Domstolen i sager, hvor en ret i en medlemsstat har forelagt den et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af bestemmelser nævnt i artikel 1.

Artikel 3

Hvis der gives afslag på en anmodning, kan Norge eller Island anmode den anmodede medlemsstat om at indberette ethvert problem, der måtte være opstået i forbindelse med udførelsen af en anmodning, til Eurojust med henblik på en mulig praktisk løsning.

Artikel 4

Eventuelle tvister mellem enten Island eller Norge og en af Den Europæiske Unions medlemsstater om fortolkningen eller anvendelsen af denne aftale eller af en af de bestemmelser, der er nævnt i denne aftales artikel 1, kan af en af tvistens parter forelægges på et møde mellem repræsentanter for regeringerne for Den Europæiske Unions medlemsstater og for Island og Norge med henblik på bilæggelse inden seks måneder.

Artikel 5

De kontraherende parter er enige om i fællesskab at tage denne aftale op til fornyet vurdering senest fem år efter dens ikrafttræden. Den fornyede vurdering skal især tage sigte på den praktiske gennemførelse, fortolkningen og udviklingen af aftalen, men kan også omhandle spørgsmål som f.eks. konsekvenserne af den videre udvikling i Den Europæiske Union på det område, som denne aftale omfatter.

Artikel 6

1. De kontraherende parter giver hinanden meddelelse om afslutningen af de procedurer, der er nødvendige for, at de kan give deres samtykke til at være bundet af denne aftale.

2. Island og Norge kan, når de giver den i stk. 1 nævnte meddelelse eller på ethvert tidspunkt derefter, hvis dette er fastsat, afgive eventuelle erklæringer som omhandlet i artikel 9, stk. 6, artikel 10, stk. 9, artikel 14, stk. 4, artikel 18, stk. 7, og artikel 20, stk. 7, i EU-konventionen om gensidig retshjælp og artikel 9, stk. 2, i EU-protokollen om gensidig retshjælp.

3. For så vidt angår de relevante bestemmelser i EU-konventionen om gensidig retshjælp træder denne aftale i kraft den første dag i den tredje måned efter den dato, på hvilken generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union har sikret sig, at alle formelle krav er opfyldt for så vidt angår det samtykke til at være bundet af denne aftale, der er givet af parterne eller på deres vegne, eller på den dato, på hvilken EU-konventionen om gensidig retshjælp træder i kraft i henhold til artikel 27, stk. 3, heri, hvis denne dato er den seneste. For så vidt angår de relevante bestemmelser i EU-konventionen om gensidig retshjælp skaber denne aftales ikrafttræden rettigheder og forpligtelser mellem Island og Norge og mellem Island, Norge og de EU-medlemsstater, for hvilke EU-konventionen om gensidig retshjælp er trådt i kraft.

4. For så vidt angår de relevante bestemmelser i EU-protokollen om gensidig retshjælp træder denne aftale i kraft den første dag i den tredje måned efter den dato, på hvilken generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union har sikret sig, at alle formelle krav er opfyldt for så vidt angår det samtykke til at være bundet af denne aftale, der er givet af parterne eller på deres vegne, eller på den dato, på hvilken EU-protokollen om gensidig retshjælp træder i kraft i henhold til artikel 13, stk. 3, heri, hvis denne dato er den seneste. For så vidt angår de relevante bestemmelser i EU-protokollen om gensidig retshjælp skaber denne aftales ikrafttræden rettigheder og forpligtelser mellem Island og Norge og mellem Island, Norge og de EU-medlemsstater, for hvilke EU-protokollen om gensidig retshjælp er trådt i kraft.

5. Efterfølgende opstår sådanne rettigheder og forpligtelser mellem Norge, Island og andre EU-medlemsstater fra den dato, på hvilken EU-konventionen om gensidig retshjælp og/eller EU-protokollen om gensidig retshjælp træder i kraft for sådanne andre EU-medlemsstater.

6. Denne aftale finder kun anvendelse på procedurer med henblik på gensidig retshjælp, der er indledt efter den dato, på hvilken aftalen skaber rettigheder og forpligtelser i henhold til stk. 3 og 4.

Artikel 7

Hvis nye medlemsstater i Den Europæiske Union tiltræder EU-konventionen om gensidig retshjælp og/eller EU-protokollen om gensidig retshjælp, skaber dette rettigheder og forpligtelser i henhold til denne aftale mellem disse nye medlemsstater og Island og Norge.

Artikel 8

1. Denne aftale kan bringes til ophør af de kontraherende parter. Hvis aftalen bringes til ophør af enten Island eller Norge, forbliver den i kraft mellem Den Europæiske Union og den stat, for hvilken den ikke er bragt til ophør.

2. Denne aftales ophør i henhold til stk. 1 får virkning seks måneder efter underretningen om ophør. Procedurer for efterkommelse af anmodninger om gensidig retshjælp, der ikke er fuldført på denne dato, afsluttes i overensstemmelse med denne aftales bestemmelser.

3. Denne aftale bringes til ophør, hvis aftalen af 18. maj 1999, indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, ophører.

4. Denne aftales ophør i henhold til stk. 3 får virkning fra samme dato som den, på hvilken den i stk. 3 nævnte associeringsaftale af 18. maj 1999 ophører, og for samme part eller samme parter.

Artikel 9

1. Generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union er depositar for denne aftale.

2. Depositaren offentliggør oplysninger om enhver meddelelse vedrørende denne aftale.

Artikel 10

Denne aftale er udfærdiget i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk, tysk, islandsk og norsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Hecho en Bruselas, el diecinueve de diciembre de dos mil tres.

Udfærdiget i Bruxelles, den nittende december to tusind og tre.

Geschehen zu Brüssel am neunzehnten Dezember zweitausendunddrei.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα εννέα Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες τρία.

Done at Brussels, this nineteenth day of December, in the year two thousand and three.

Fait à Bruxelles, le dix-neuf décembre deux mille trois.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil ar an naoú lá déag de Nollaig sa bhliain dhá mhíle is a trí.

Fatto a Bruxelles, addì diciannove dicembre duemilatre.

Gedaan te Brussel, de negentiende december tweeduizenddrie.

Feito em Bruxelas, em dezanove de Dezembro de dois mil e três.

Tehty Brysselissä yhdeksäntenätoista päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattakolme.

Som skedde i Bryssel den nittonde december tjugohundratre.

Gjört í Brussel nítjándi dag desembermánaðar árið tvö þúsund og þrjú.

Utfærdiget i Brussel den 19. desember 2003.

Por la Unión Europea
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Thar ceann an Aontais Eorpaigh
Per l'Unione europea
Voor de Europese Unie
Pela União Europeia
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

Lambert Vattani

Fyrir hönd Lýðveldisins Íslands

Ólafur Thorgeirsson

For Kongeriket Norge

Bjørn T. Gyrdeland

—

*BILAG I***Anvendelse på Gibraltar**

Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bekræfter som ansvarlig medlemsstat for Gibraltar, herunder også Gibaltars udenrigsanliggender, at denne aftale træder i kraft på Gibaltars område, når EU-konventionen af 2000 om gensidig retshjælp og 2001-protokollen hertil udvides til at omfatte Gibraltar, hvilket først kan ske, når Europarådets konvention af 1959 om gensidig retshjælp er udvidet til at omfatte Gibraltar. Det Forenede Kongerige vil da udpege en relevant gibraltarisk myndighed, der skal være kompetent ifølge aftalen. Enhver formel kommunikation med denne myndighed gennemføres i overensstemmelse med de ordninger, der er aftalt mellem Det Forenede Kongerige og Kongeriget Spanien vedrørende Gibaltars myndigheder inden for rammerne af EU-og EF-instrumenter og hermed forbundne traktater, og som medlemsstaterne og Den Europæiske Unions institutioner blev underrettet om den 19. april 2000. Generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union sender Republikken Island og Kongeriget Norge en kopi af disse ordninger.

BILAG II

Erklæring fra de kontraherende parter i aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om anvendelse af visse bestemmelser i konventionen af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og 2001-protokollen hertil.

De kontraherende parter er enige om at konsultere hinanden i nødvendigt omfang, når Republikken Island eller Kongeriget Norge eller en af EU's medlemsstater mener, at der er grundlag herfor, med henblik på at anvende denne aftale mest effektivt, herunder også for at forebygge enhver uenighed om den praktiske gennemførelse og fortolkning af denne aftale. Konsultationen skal tilrettelægges på den mest hensigtsmæssige måde under hensyn til de eksisterende samarbejdsstrukturer.

Erklæring fra Republikken Island og Kongeriget Norge

Republikken Island og Kongeriget Norge erklærer på baggrund af de bestemmelser i konventionen af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager, der giver mulighed for direkte kontakt mellem de retlige myndigheder, at deres kompetente retlige myndigheder, hvis behovet opstår, vil foretage de nødvendige undersøgelser gennem det europæiske retlige netværks kontaktpunkter med henblik på at fastlægge, hvilken retlig myndighed i en EU-medlemsstat, der har stedlig kompetence til at fremsætte og efterkomme anmodninger om gensidig retshjælp.
